

Brieven van de overkant

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Gebed is iets wat we zijn

Wat is gebed? Is het zelfvergetelheid?

Nee, het is *niet* het *vergeten* van jezelf. Alle vergeten, het in iets opgaan en jezelf helemaal kwijtraken, is enkel een vorm van bedwelming. Zulke technieken zijn geen gebed maar een vlucht. Het is mogelijk om jezelf in woorden te verliezen, in een melodie, en 'dat wat is' te verliezen in hypnose van muziek en dans. Dit jezelf vergeten en verliezen kan zelfs plezierig zijn, maar het is geen gebed, het is *onbewustheid*.

Gebed echter is *bewust* opmerkzaam zijn.

Is gebed een activiteit? Is iets doen een vorm van gebed?

Nee, gebed is geen activiteit maar een staat van *bewustzijn*.

Gebed is niet iets wat we doen, het is iets wat we zijn. De essentie ervan is *inactiviteit*. Wanneer alle activiteit ophoudt, en er enkel een getuige zijnd bewustzijn overblijft, dat is gebed.

Het woord gebed lijkt te duiden op een activiteit evenals het woord meditatie, maar deze beide woorden zouden beter gebruikt kunnen worden, niet voor doen..... maar eerder voor

een staat van bewustzijn. Het in nietsheid zijn, in stilte, woordeloos – dat is gebed, dat is meditatie.

Ik zei dit gisteren in een gebedsbijeenkomst.

Iemand vroeg me later: "Wat moeten we dan doen?"

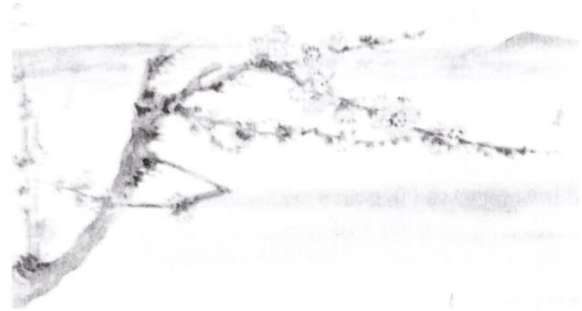
Ik zei: "Doe een tijdje niets. Laat een totale ontspanning over je komen. Laat je lichaam en geest rustig worden. Blijf je binnenste stil gadeslaan. Het wordt vanzelf kalm en leeg." Het is in deze leegte dat we dicht bij de waarheid komen. Het is in deze leegte dat 'dat wat is', zowel van buiten als van binnen, zichzelf manifesteert. Dan verdwijnt binnen en buiten, en zuiver bestaan blijft over. De totaliteit van dit zuivere bestaan wordt *God* genoemd.

Deze leegheid waar de oceaan binnengaat

Ik zie mensen met zo'n druk leven, dat ik medelijden met hen heb. Er is zelfs niet het kleinste beetje ruimte voor wat *open lucht* in hen. En hoe kan iemand *vrij* zijn die niet de open lucht in zich heeft? Voor bevrijding is open lucht van binnen nodig, niet de lucht buiten. Hij die het uitspansel van binnen heeft, is één met het uitspansel buiten.

En als de binnenhemel één wordt met de universele hemel, dat samensmelten, dat vermengen, deze transformatie wordt bevrijding genoemd. En dat is de realisatie van God.

Vandaar dat ik er bij niemand ooit op aandring zich met God te *vullen* - eerder zeg ik dat je jezelf *leeg* moet maken, en dan zul je erachter komen dat *God je gevuld* heeft.

Tijdens de regen, als de wolken het water uitstorten, blijven de heuvels droog, maar de dalen, die ook droog waren, worden gevuld. Wees als de dalen, niet als de heuvels. Vul jezelf niet op, maak je leeg. Het goddelijke stort zich voortdurend over je uit: wie leeg is om het te ontvangen, wordt gevuld.

De waarde van een kruik ligt er juist in dat ze leeg is. Hoe leger ze is, des te meer kan de oceaan haar vullen.

Ook de waarde van een mens hangt af van de mate waarin hij leeg is. Het is deze leegte waar de oceaan binnengaat en haar vult.